

En velsignelse.

Mon ikke vi alle, på et eller andet tidspunkt, har haft en drøm om at blive noget stort?

Mange har sat sig et mål, som de helhjertet stiler efter for at nå toppen.

Men efterhånden lærer man af livet, at det meste er tomhed, og at det slet ikke er lykken at blive stor.

En lærer spurgte engang børnene i klassen, hvad de helst ville være?

En svarede, at han ville være sømand, en anden soldat, en tredje lokomotivfører.

Men så var der en lille dreng, som sad så stille og alvorlig. Til sidst spurgte læreren: "Nå! Hvad vil du så være, lille Karl?"

Han svarede: "JEG VIL VÆRE EN VELSIGNELSE!"

Det største i livet er ikke at få en stor og fin stilling, skønt det er livsmålet for uendelig mange. Det største er det, som den lille dreng sagde: "At være en velsignelse!"

Det kan man blive i alle stillinger, som ikke er i strid med Guds vilje.

Bare vi er dér, hvor Gud vil have os, så kan det være så beskedent eller skjult en plads, det være vil, vi skal være en velsignelse netop dér.

1. Mos.12.1-2 : "Herren sagde til Abraham: Drag ud fra dit land og fra din slægt, og fra din faders hus til det land, som jeg vil vise dig. Og jeg vil gøre dig til et stort folk. Jeg vil velsigne dig og gøre dit navn stort, OG DU SKAL VÆRE EN VELSIGNELSE."

Der er imidlertid ét vilkår, vi må opfylde, for at være en velsignelse. Det er, at vi ligesom Abraham er villig til at lade os lede af Gud i alle ting, hvad det skal koste. HELT LEDET AF GUD BETYDER HELT AFHÆNGIG AF GUD.

Og det er netop, når vi er helt afhængige af Gud, at Han kan velsigne os.

Og kun de, som er under Herrens velsignede hænder, kan selv være en velsignelse.